

Draudzes Apkārtraksts

APVIENOTĀ LONDONAS LATVIEŠU EV. LUT. UN MIERA DRAUDZE, 2019. GADA RUDENS (NR 55)

Draudzes mācītājas Elīzas Zikmanes Gana raksts

Pateicieties tam Kungam, jo viņš ir labs, uz mūžiem viņa žēlastība, (..) kas veda caur tuksnesi savu tautu, uz mūžiem viņa žēlastība!

Tam, kas satrieca lielus ķēņinus, uz mūžiem viņa žēlastība, (..)

Kas neaizmirsā mūs, pazemotos, uz mūžiem viņa žēlastība, un izrāva mūs no naidniekiem, uz mūžiem viņa žēlastība, kurš dod maizi visai radībai, uz mūžiem viņa žēlastība!

Pateicieties debesu Dievam, uz mūžiem viņa žēlastība (Ps. 136: 1, 16-17, 23-26)

Ne katram mums lemts nodzīvot veselu gadsimtu, šādas pārdomas nesen uzjundīja atvadu brīdis no Margaretas Putces, kura tika aizsaukta mūžībā pēc nodzīvotiem simts gadiem. Tos notikumus, ko šogad pieminam, kā daudziem no mums tālu vēsturi, viņa bija piedzīvojusi. Bermonta ciņu un Lāčplēša dienas laikā viņa bija vēl trausls zīdains, kara pārdzīvojumu iespaidus vēlāk apjaušot no vecākiem.

Viņas paaudze auga kopā ar Latvijas valsti, tās cerībām un izaicinājumiem. Nākošais karš izpostīja ģimenes kopību, kā lielai daļai latviešu tautas. Šoruden pieminam 75 gadus kopš simtiem tūkstošu latviešu sāka savas bēgļu gaitas. To vidū bija arī Margareta ar māti un māsu, tāpat kā daudzi no jums, kas vēlāk izveidoja latviešu sabiedrību Londonā.

Mīļā Latvija, kas bija tikusi celta ar sirdsdegsmi, bija izpostīta, dzimtene bija zudusi un ceļš veda nezināmajā. Un tomēr bija kas nezūdošs, uz ko paļauties, proti, Dieva žēlastība, kas ir klātesoša vienmēr un visur. Ticība un paļāvība mudināja vispirms nākt kopā, lai godinātu un pielūgtu Dievu.

Tikai pēc draudzes dibināšanas radās citas trimdas organizācijas Londonā. Kamēr dzimtenē valdīja svešas varas karaspēks, trimdiniekiem draudze un latviešu sabiedrība bija viņu Latvija, kurā lūgties un dziedāt savā mēlē.

Dieva žēlastība nebija atstājusi arī tos, kas bija palikuši dzimtenē. Daudzi no mums šogad atcerējās, kā pirms 30 gadiem, lieli un mazi, sadevāmies rokās Baltijas ceļā. Un nu Latvija jau 25 gadus ir brīva no varmācīgā svežzemju karaspēka. Brīvība ceļot un meklēt jaunas iespējas uz Angliju un mūsu draudzi atvedusi tautiešus, kas arī piemin un pateicas par viņiem doto Dieva žēlastību. Pa dažādiem ceļiem Dievs mūs savedis kopā, lai mēs turpinātu pirmo trimdinieku iesākto kalpošanu, kad viņu paaudze aiziet aizmūža ceļos.

Mēs varam lepotiesi, ka mūsu draudze ir dibināta kā bēgļu draudze, kam vienīgais, uz ko paļauties, bija Dieva žēlastība. Mēs varam būt lepni, ka arī vistumšākajos brīžos tā palika stipra savā ticībā un cerībā, un nepadevās pasaules noskaņojumu straumei. Mūsu draudze ir liecība Dieva žēlastības spēkam kas to vedis cauri dažādiem laikiem.

Ne vienmēr mums ir doti vislabvēlīgākie apstākļi, bet vienmēr ir iespējas likt lietā Dieva dotās dāvanas. Margareta, kurai karš izjauca iecerētās valodniecības studijas, savus talantus neturēja zem pūra. Ar dziesmām stiprināja ļaudis bēgļu nometnēs un trimdinieku sarīkojumos, dibināja un vadīja tautas deju kopas un palīdzēja jauniešiem uzsākt dejušanu, mācīja bērnus Londonas latviešu skolā. Kad aizgāja pelnītā atpūtā no maizes darba medicīnā, viņa vairāk pievērsās gleznošanai un latviešu mākslinieku kopai Anglijā, cauri gadu desmitiem Margareta bija uzticīga draudzes locekle.

Viņas piemērs mūs mudina dalīties ar citiem tajā, kas mums dots, un piedzīvot, ka Dieva žēlastība vada ne vien šajā mūžā, bet cauri mūžiem, cauri paaudzēm, cauri aizmūža ceļiem. Rudens ražas laikā, un ikvienā dzīves dienā pateiksimies Dievam, jo uz mūžiem viņa žēlastība!

‘Mīļais Debesu Tēvs,
Kad pēc gadu gadiem Tava likteņroka mūs ir savedusi kopā, ļauj mums kopīgi liekt ceļus

Tavā priekšā un pateikties par šo devumu. Piedod mums mūsu mazticību, šaubas un savtīgās sirdssāpes. Šīs kopības dāvanas stiprinātiem, ļauj mums uz Tevi paļauties. Jo tagad mēs zinām, ka Tu svētī visus savus bērnus un mūs nekad neizlaid no savām mīlestības pilnām acīm.

Tev lai ir pateicība, slava un gods mūžīgi mūžos.” (Lūgšana no krājuma “Lūgšanas latvju ceļiniekiem.” 1976)

Tava lūgšana

Katru svētdienu vienosimies kopā lūgšanā par mūsu kristīgo saimi, Draudzi, Baznīcu, dzimteni un visiem, kas mums zināmi un kam nepieciešamas mūsu aizlūgšanas.

atrod, un tam, kas kludzina, taps atvērts. (Mt 7:7-8)

Apustulim Pāvilam lūgšana ir garīgais bruņojums ar ko mēs varam uzvarēt savas garīgās cīņas. *Ar visām lūgšanām un lūgumiem lūdziet Dievu Garā ik brīdī; tai pašā nolūkā esiet nomodā un pastāviet savās aizlūgšanās par visiem svētajiem (Ef 6:18).*

Ik nedēļu Valdes locekle Inese Briede sagatavo un izsūta lūgšanas pa e-pastu. Ja tās vēl nesaņemam, lūgums to darīt zināmu Inese vai Normundam un turpāk šīs lūgšanas ienāks arī jūsmājās. Atrakstiet arī, ja ir vajadzība par ko aizlūgt, un mēs par to kopīgi lūgsim.

Cik svarīga ir lūgšana? Mums ir doti Jēzus vārdi, ko Viņš teica Pēterim Ķetzmanes dārzā, pirms Pēteris Jēzu aizlīdzēja. Jēzus tur lūdz Dievu, bet Pēteris tajā laikā guļ. Jēzus viņu pamodina un saka viņam un pārējiem mācekļiem: *„Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja.” (Mt 26:41)*

Kas ir lūgšana? Vai tikai vārdi? Vai saruna ar Dievu? Vai tikai lūdzam, kad mums iet grūti? Vai atlicinām laiku, lai pateiktos un slavētu Dievu? Lūgšana ir mūsu garīgās dzīves enerģijas avots. Tas ir palīgīdzeklis, ko Dievs mums ir devis.

Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds. Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts, lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dodī mums šodien. Un piedodi mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen. (Mt 6:9-13)

Ir vērts palasīt kā to darīja apustuļi - Jēzus pirmie sekotāji - Apd 3:1, 4:31, 6:4, 13:1-3.

Dievs ir devis brīnišķīgus lūgšanu apsolījumus - Mt 7:7-11, Jk 5:15, 1Jņ 5:14-15.

Parūpēsimies lai mums vienmēr atliktu laika lūgšanai, jo no tā ir atkarīgas mūsu attiecības ar Dievu.

Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; kludzini, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē,

**Normunds Barons
(Draudzes priekšnieks)**

Klusums apslēptībā

*Jēzus Kalna runā saka:
"Bet, kad tu lūdz, tad ieej
savā kambarī un, durvis
aizslēdzis, lūdz savu Tēvu
apslēptībā, un tavs Tēvs,
kas redz apslēptībā, tevi
atalgos."
(Mateja ev. 6:6)*

Cik bieži esmu viens? Vai tā ir mana ikdiena, vai tikai reti brīži? Vai to uztveru kā vientulību, vai laiku savai izaugsmei? Ko es daru tad, kad esmu viens, kāda ir mana apslēptība?

Miers, klusums un vienkāršība ir trīs svarīgākās lietas attiecībās ar Dievu. Diemžēl vārds "Dievs" ir tik dažādi locīts un staipīts, ka daudziem kļuvis par tukšu skaņu. Vārds "Dievs" ir kļuvis par pabeigtu jēdzienu. Tajā brīdī, kad šis vārds tiek izrunāts, prātā rodas tēls. Droši vien tas vairs nav vecs vīrs ar baltu bārdu, taču tomēr vēl aizvien garīgs tēls, kas atveido kaut ko vai kādu ārpus cilvēka.

Viens no mūsdienu atzītākajiem garīgajiem skolotājiem, franciskāņu mūks Ričards Rors aicina, domājot un runājot par Dievu, lietot arī jēdzienus "Esamība" un "Realitāte". Viņš saka: "Dievs ir Realitāte - pilnīga realitāte. Dievs nav nodalāms no dzīves."

Tadēļ arī "esot savā kambarī", savā vienatnē, vispilnīgāk un vispatiesāk varam piedzīvot Dieva atklāsmi. Bībelē Dievs sevi atklāj sacīdams: "Es esmu, kas es esmu. Esošais." Kāda ir mana būtība? Kā es sajūtu savu esību, kad saku "es esmu" pirms pasaku, kas tieši?

Lūgšana vienatnē un klusumā palīdz noiet visīsāko ceļu pasaulē, kura garums ir vien daži desmiti centimetru. Tas ir ceļš no prāta

uz sirdi. No vārda "Esamība" līdz pašas Esamības pieredzēšanai, no vārda "Dievs" līdz Dieva pieredzēšanai. Tas ir visīsākais un reizē visgarākais, visgrūtākais un visilgāk veicamais ceļš.

Vai ļaujies klusumam? Vai klusums mani traucē un biedē?

Klusums ir svarīgākais, pats pirmais solis. Klusums palīdz praktizēt uzmanību.

Jāapklust ne tikai fiziski, bet jāapklusina sevī domu troksnis. Un tas nav viegli, jo parasti jau mēs savu uzmanību pievēršam tieši tam, kas notiek mūsu galvās. Taču domas, vārdi, tēli jāatstāj malā. Ar tiem nav jācinās, bet tiem nav jāpieverš uzmanība.

Spēja piedzīvot iekšēju klusumu ir pielīdzināma vārtiem, pa kuriem mūsos spēj ienākt nesaredzamais un vārdos neizsakāmais, Dieva miers un mīlestība, kas ir augstāka par mūsu prātu un saprašanu.

Jēzus pirms savas publiskās kalpošanas pavadīja 40 dienas vientulībā, tuksnesī, klusumā, lai saprastu savu aicinājumu, savas dzīves uzdevumu. Jēzus atbildēja, atsaucās Dievam klusumā.

Kad nokļūstam klusumā, tas uz mums sāk runāt. Un mums tikai jāvēlas tajā ieklausīties un jāizmanto šis potenciāls. Norvēģu dzejnieks Fose saka: "Klusumā ir brīnums, taču tam piemīt arī varenība, kā okeānam vai nebeidzamam sniega laukam. Un tas, kurš par šo varenību nebrīnās, baidās no tās. Un

tieši tadēļ daudzi baidās no klusuma un tadēļ apkārt, un pāri visam ir troksnis."

Vai esam kādreiz izjutuši līdzīgas bailes, bailes no klusuma? Neskaidras bailes no

kaut kā nezināma. Un šo baiļu dēļ mēs bieži zaudējam klātesamību savā dzīvē. Tā vietā vienkārši kaut ko darām, izvairāmies no klusuma, un dzīvojam caur to, ko darām. Mēs sūtām īsziņas, uzliekam mūziku, klausāmies radio vai vienkārši ļaujam domām sākt skriet, tā vietā, lai apstātos un varbūt uz brīdi atstātu pasauli ārpusē. Tās ir bailes labāk iepazīt pašam sevi. Izslēgt pasauli ārā nenozīmē pagriezt muguru pasaulei, bet tieši pretēji: ieraudzīt pasauli mazliet skaidrāk, censties mīlēt pasauli.

Klusums ir bagātinošs pats par sevi. Tā ir vērtība. Tā ir atslēga, kura var atslēgt jaunus domāšanas veidus. Tas ir arī kā praktisks paņēmieni bagātākai dzīvei. Vai tā savā

veidā nav dziļāka piedzīvojuma forma, nekā ieslēgt televizoru un skatīties ziņas?

Tādēļ "ieej savā kambaī un, durvis aizslēdzis, lūdz savu Tēvu apslēptībā" un tas būs solis pretim spējai uzmanībā pievērsties mieram sevī.

Klusums nav matērija, tas nav aptaustāms, izmērāms, pierādāms. Bet klusumā rodas mūzika, dzeja un klusumā rodies arī tu - kā gaīga būtne. Arī klusums katram ir savādāks. Katram tas ir savs.

Māc. Daira Vāvere
(Ziemeļanglijas un Mančesteras draudžu mācītāja)

Nākamie notikumi

OKTOBRĪ

Svētdien, **13.** oktobrī plkst. **14.00** - Pļaujas svētku dievkalpojums

Svētdien, **27.** oktobrī plkst. **14.00** - Dievkalpojums

Ceturdien, **31.** oktobrī plkst. **19.00** - Reformācijas dienas dievkalpojums
angļu valodā kopā ar citām Luterāņu draudzēm
Norvēģu baznīcā, 1 St Olav Sq, London SE16 7JB

NOVEMBRĪ

Svētdien, 10. novembrī plkst. **14.00** - Lāčplēša dienas dievkalpojums

Piektdien, 15. novembrī plkst. **?18.00** (laiks tiks precizēts) - Svētbrīdis Valsts svētku sarīkojumā. Adrese: Marylebone baznīca, Marylebone Road, London NW1 5LT

DECEMBRĪ

Svētdien, **8.** decembrī plkst. **14.00** - Adventa laika dievkalpojums

Otrdien, **24.** decembrī plkst. **14.00** - Ziemsvētku vakara dievkalpojums

Dievkalpojumi parasti notiek Zviedru baznīcā, 6 Harcourt Street, London W1H 4AG
Dievkalpojumu vada draudzes mācītāja Elīza Zikmane, ja nav izziņots citādi

Par izmaiņām un jaunumiem lūdzu sekot līdz draudzes mājas lapā www.draudze.org.uk vai arī Facebook lapā www.facebook.com/londonasdraudze/

Pateicamies MBE MAIL BOXES ETC Weybridge filiālei
par ziedojumu šā Apkārtraksta drukāšanā